

Ps.138:1,4; Jacobus 2:14-26; OLB78:1,2; Opw.343; OLB473:1,2,5; Gk155:1,3,5

Levend geloof werkt!

1. We zijn geen haar beter dan andere mensen, zeggen we regelmatig (en graag?) tegen elkaar in de kerk. De kerk in deze wereld maakt ook vaak slechte reclame. En mensen wijzen fijntjes op misstanden in de kerk als sexueel misbruik of hypocriet gedrag.
2. Er kan ook een andere allergie de kop opsteken als het gaat om het doen van goede daden. In onze reformatorische traditie zijn we gestempeld door wat Luther herontdekte: alleen door genade wordt een mens rechtvaardig voor God! Dan kun je prachtig bij Paulus terecht, o.a. bij de Romeinen- en de Galatenbrief. Voor Luther was de Jakobus-brief dan ook verdacht. Een 'strooien brief' die niet eens over Jezus Christus gaat! Is een stichting als Present dan ook verdacht, te fanatiek en/of te horizontaal?
3. De brief van Jakobus is het oudste document van het N.T. In die eerste tijd is het voor een Jood je weg zoeken als je messias-belijvende Jood wordt. Het geloof in Christus doortrekt het gewone leven nog niet altijd voldoende. Daarom benadrukt Jakobus in heel hoofdstuk 2 dat geloof geen geloof is of een geloof dat werkt. Met herkenbare verhalen over Abraham en Rachab licht hij dat toe. De taal uit dit hoofdstuk lijkt op taal uit Jezus' Bergrede! Bovendien heeft ook Paulus het zeer regelmatig over het doen van het goede en het laten van het slechte (bijv. Kol.3-4; Ef.5-6).
4. Uit het geheel van de Schrift wordt duidelijk dat met de komst van Christus zijn Rijk gevestigd gaat worden. Het nieuwe leven breekt door. Zie de Bergrede, Johannes 15 en proef ook de woorden uit HC24 'het kan niet anders of ieder die door waar geloof in Christus is ingelijfd, brengt vruchten van dankbaarheid voort'. Als psychische of lichamelijke beperkingen ervoor zorgen dat je niet goed in staat bent om het goede te doen: bid dan om ontferming van God. Als je gezond bent: laat het dan een diep verlangen zijn bij je om het goede te doen want dan ontvangt God de eer en is Gods Geest in ons aan het werk. We mogen God meehelpen om deze aarde nu alvast wat mooier te maken. Via present of op allerlei andere manieren want levend geloof werkt...

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Vandaag is een soort verlate Micha-zondag om stil te staan bij wat de profeet Micha al benoemde: recht doen aan de kwetsbare, je geloof concreet leven op deze aarde. 'Geen schoner spreuk - en meer van kracht - dan Micha zes en wel vers acht'. Proef dit eens.
2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: v . nd . . g vert . ll . n een p . . r m . ns . n uit onze gemeente w . t ze w . l eens d . . n v . . r andere mensen. Pr . b . . r te ontdekken waarom ze d . t d . . n. Be . enk th . . s iets w . t jullie k . nn . n doen, ok? G s!
3. 'Wanneer we de zeven katholieke brieven (o.a. Jakobus) met de brieven van Paulus vergelijken dan treft het ons, dat de katholieke brieven veel minder dogmatisch van karakter zijn. Belangrijke waarheden zoals de heilsbetekenis van het kruis en de opstanding van Christus, het werk van de heilige Geest, de rechtvaardiging door het geloof en de ambten in de kerk komen niet uitdrukkelijk of nauwelijks ter sprake'
4. Luther: 'darumb ist sanct Jacobs eyn rechte stroern Epistel...denn die doch keyn Evangelisch aert an yhr hat'
5. 'Een dood geloof is het geloof van iemand die meent dat het in de godsdienst gaat om het cultische, terwijl hij voor het ethische en sociale aspect van de godsdienst geen enkele belangstelling heeft'
6. **Bijbelrooster:** Zondag Gal.2:1-14; maandag Gal.2:15-21 (16); dinsdag Rom.1:16-17 + 3:21-31 (28); woensdag Gen.15 (6); donderdag Johannes 15:1-17 (5); vrijdag Mat.7:21-29; zaterdag Jozua 2+Jozua 6:25+Hebr.11:31. Liefhebbers: Jakobus-brief; Over Jakobus, de broer van onze Here Jezus: Marcus 3 (21)+Joh.7 (5)+1Cor.15 (7)+Hand.15 (13); Gen.22 (6-10); Kolossenzen 3 en 4; Efeze 5 en 6.

Ps.138:1,4; Jacobus 2:14-26; OLB78:1,2; Opw.343; OLB473:1,2,5; Gk155:1,3,5

Levend geloof werkt!

Blok 1. 'We zijn geen haar beter dan andere mensen'...

Natuurlijk pesten wij ook op school; natuurlijk roddelen wij ook over onze collega's.

Zeg je dat wel eens of hoor je dat wel eens een ander zeggen? '

Waarom zeggen we dat tegen elkaar?

En wat vind je ervan als je dat zegt of dat hoort?

Is het een soort bescheidenheid?

Een excuus voor het feit dat wij christenen het niet altijd zo goed doen?

Of is het om ons wat in te dekken bij alle verhalen die in omloop zijn over christenen?

Zondag zitten ze op de voorste rij maar maandag op het werk... ho maar!

Harstikke gelovig maar als je ze tegen komt groeten ze niet eens.

Alsof je niet goed genoeg bent, een besmettelijke ziekte hebt of zo.

O ja, en dan ook nog al die misbruikschandalen in de kerk, waarbij ze ook nog elkaar de hand boven het hoofd houden.

Niet over praten. Je hebt het er zeker zelf naar gemaakt....

Is dit de reden dat we niet zo graag praten over de goede dingen die de kerk doet?

Of dat we dat zelfs een beetje wantrouwen?

Of is het omdat we zelf ook echt niet meer hard willen lopen?

Omdat we moe zijn geworden door onze opvoeding waarbij je altijd mee moest doen, nooit mocht stoppen met iets, trouw zijn, loyaal zijn.... oververmoeid. Opstandig...?

Blok 2. Misschien speelt er op de achtergrond nog iets anders mee.

Dat heeft dan mogelijk te maken met de 'nestgeur' van de kerken uit de Reformatorische traditie.

We hebben de Reformatie zo'n 500 jaar achter de rug maar wat heeft het onze kerken getekend. En vooral Luther heeft de 'sola's' weer voor het voetlicht gehaald.

Sola gratia, sola fide, sola Scriptura, solus Christus: alleen genade, geloof, schrift, Christus. Geen woord over 'werken'!

Worstelend met de vraag of het voor God allemaal wel goed genoeg was (geselen, met je blote rug op de koude stenen vloer gaan liggen) werd hij overweldigd door de ervaring van genade.

Je wordt niet gerechtvaardigd door God op basis van je goede daden maar op basis van je geloof.

Je hoeft het niet te proberen om bij Hem in een goed blaadje te komen door wat je allemaal wel niet aan goede dingen doet. Dat lukt je nooit!

Nee, het gaat alleen om geloof!

Dat is het middel waarmee je Christus en al zijn weldaden omhelst (art.22 N.G.B.).

En Luther was vooral geraakt door wat de Geest door Paulus heeft doorgegeven aan woorden van God. Door de Romeinenbrief en de Galatenbrief bijvoorbeeld.

En deze 'grote' Luther sprak nogal negatief over de Jakobus-brief.

Het raakte zijn allergie om goede werken te moeten doen en dat anders je geloof niets voorstelt. Een 'strooien brief' noemde hij de brief van Jakobus.

Als je het over werken en goede daden gaat hebben: wanneer is het dan genoeg?

En in de hele brief gaat het niet eens over Christus.

Hij ging nog net niet zo ver dat hij zich afvroeg of deze brief wel bij de Canon van de Bijbel hoorde, maar het scheelde niet veel.

'Werkheiligheid', daar gaat het op lijken als je veel aandacht vraagt voor de goede werken.

En je loopt ook zomaar het risico dat je geloof opgaat in het doen van goede werken waarbij het gericht zijn op God op de achtergrond verdwijnt.

Is dat misschien de reden dat we niet altijd voorop lopen als het gaat om aandacht voor sociale thema's?

En dat we in onze kerken sinds een tijdje dan toch maar een Micha-zondag bedacht hebben? Een zondag met aandacht voor recht en gerechtigheid.

Een zondag waarbij je wordt opgeroepen om op te staan tegen onrecht.

En dat wij een diakonie hebben die als gezamenlijke ontmoeting tussen diakenen en ouderlingen een klus wil gaan doen voor Present?

Wat is dat voor een activisme ;-)? Of is het juist een goede reactie op onze nadruk op de verticale relatie?

Sterker nog: medewerkster Elsje Goudzwaard van 'Present' is vanmorgen aanwezig in ons midden en wil iets vertellen over het werk dat gebeurt vanuit Present in Zwolle.

Hoe moet je dat zien? Die praktische insteek van Jakobus?

De behoefte van onze diakonie om ons te bewegen het goede te doen in Berkum en daarbuiten? Laten we iets beter kijken naar de woorden van Jakobus die we vanmorgen hebben horen voorlezen.

Blok 3. De Jakobusbrief is de oudste brief van het N.T.

De lezers van deze brief zijn voornamelijk joden die de Here Jezus hebben leren kennen. Die hun weg moeten vinden om van Jood een Jood te worden die Christus heeft leren kennen. Een messiasbelijdende jood.

En het is logisch dat dit tijd nodig heeft om te beklijven.

Op een bepaalde manier was het toch een nieuwe manier van leven.

Het gaat niet meer om je werken, het gaat om leven uit geloof: genade!

En dan kan het zomaar gebeuren dat iemand, in reactie hierop, het onderscheid maakt tussen mensen die doen en mensen die geloven.

En dat zo'n 'doener' het maar niks vindt als je zegt dat je niets hoeft, niets moet maar alleen maar hoeft te geloven. Wordt het dan niet te makkelijk?

En prachtig hoe gewoon, hoe concreet Jakobus dan duidelijk maakt dat het niet anders kan of iemand die gelooft en leeft van genade ook gewoon het goede wil doen!

Iemand die bij je aanklopt met nood en die je het beste wenst en sterkte en ... uitzwaait...

Dat kan niet. Dat is 'vloeken in de kerk'....

Door je daden tonen dat je gelooft, daar gaat het om.

Dat het geloof in God iets gaat doen met je geloof.

En Jakobus noemt hele concrete daden en heel concrete mensen uit de Bijbel als voorbeeld. Mensen die gewoon deden: klaar!

Abraham geloofde. Dat ging iets met hem doen.

Hij ging in vertrouwen op weg.

En later ging hij in vertrouwen met zijn zoon op weg, toen God hem dat ongelooflijk grote offer vroeg. Hij ging en geloofde op een of andere manier dat het goed zou komen.

Zijn geloof werkte en was concreet.

Zo ook bij Rachab. Zij had gehoord van de God van Israel, geloofde daarin en verborg de verspieters. Zette haar eigen veiligheid op het spel: haar geloof werkte en werd concreet!

Je kunt bij Luther ontdekken dat hij echt primair reageert vanuit wat hij zelf heeft meegemaakt. Neem hem dat niet kwalijk want wij doen precies hetzelfde.

Het is dus de uitdaging om je zelf en je eigen tijd/cultuur serieus te nemen en

tegelijkertijd er wat boven te zweven om te zoeken naar het blijvende, het vaste!

Want als Luther was rustiger naar deze woorden gekeken had, zou hij vast ook hebben ontdekt dat deze woorden van Jakobus ook heel dicht aan liggen tegen de woorden van de Here Jezus in de Bergrede.

In Matteus 7 (21-29) vinden we woorden van dezelfde strekking: je moet de woorden van God horen maar ook doen, zegt onze Heiland.

En 'niet zij die 'Heer, Heer' zeggen beërven het Koninkrijk van God, maar wie handelt naar de wil van mijn Vader'.

En als je bij Paulus op zoek gaat kom je ook heel wat concrete adviezen tegen over concrete naastenliefde. In de brief aan de Efeziërs en de gemeente te Colosse vind je er genoeg over.

Blok 4. Kortom: geloven en doen hoort onlosmakelijk bij elkaar. Dat is de lijn van heel Gods Woord.

Dat kan ook niet anders.

Als Jezus Christus op aarde komt horen we dat Gods Koninkrijk nabij is gekomen.

Gods nieuwe wereld heeft een enorme boost gekregen met de komst van de Zoon.

Het herstelwerk, na Pinksteren door de Geest van Jezus Christus, wordt aangepakt.

Hier en daar worden glimpen van Gods nieuwe wereld zichtbaar.

Mensen die heel bescheiden toch....iets laten zien van Gods plannen.

Lees opnieuw in die prachtige Bergrede: Licht in de wereld, stad op een berg, zout van de aarde heb je te zijn!

Als ware navolgers van de Here Jezus probeer je lief te hebben en het goede te doen.

Verbonden aan Hem, de ware wijnstok, kun je zelf vrucht dragen.

HC24. Het kan niet anders! Als je bij Jezus hoort breng je vruchten van dankbaarheid voort. Het hoort bij elkaar. Levend geloof werkt.

Dan heb ik het er niet over dat je soms wel graag zou willen maar niet kunt.

Vanwege beperkingen, vermoeidheid, gezondheid, angst, noem maar op.

Dan wordt er niet van je gevraagd of je ook eens aan wilt pakken maar dan hoop ik dat er voor je gezorgd en voor en met je gebeden wordt.

Met de diepe vraag of God zich over je wil ontfermen.

Geen sprake van dat dan de zweep er over heen moet.

Maar als je gezond bent en je bent verbonden met je genadige Heer, dan bloei je!

Dan verlang je ernaar dat God de eer ontvangt omdat mensen zich verbazen over het mooie, het goede dat jij mag laten zien namens Hem en in zijn naam.

We mogen God meehelpen! Meewerken met God: een erebaan!

We zijn geen haar beter dan andere mensen?

Ik kan er mee leven als we daarmee bedoelen dat door Gods 'algemene genade' heel veel niet-gelovige mensen hele goede dingen doen!

Maar verder: zeg dat niet meer zo makkelijk. Of zeg het met de nodige schaamte, schroom en verlangen. Ja, natuurlijk zijn wij beter dan andere mensen!

Niet omdat wij zo goed zijn maar omdat God zo goed is en zijn Geest in ons woning wil maken. Als de Geest in je gaat wonen dan zul je nog eens wat zien.

En wat zal er dan eerbied en ontzag kunnen groeien voor de God die hier voor zorgt! Doe maar mee, van harte! Amen